

τῷ λαῷ ἀγανάκτησιν. Τοῦτο τὸν ἐποψῖν δὲ ἔτέρων ζητημάτων, διεθνῆ ἐχόντων γαρακτῆσα, εἶναι ἡ φῆξις τῶν Ἑλληνοδοσυμανικῶν σχέσεων ἕνεκα τῆς κληρονομιας τοῦ Ζάππα, ἡ διαφωνία τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Βουλγαρίαν ἐν τῷ ζητήματι τῆς γλωσσος, ἡ ἐξουμάλισις τῆς γαλλοβουλγαρικῆς διαφωνίας ἐν τῷ ζητήματι τοῦ Σαδούγη, ἡ ἐξουμάλισις τῶν τῆς ἀλιείας ζητημάτων ἐν τῷ Βεργίγειφ πορθμῷ καὶ τῇ Νεογείφ, ἡ συγεννόσις Ρωσίας ταῖς Ἀγγλίαις ἐν τῷ ζητήματι τῶν χωρῶν τοῦ Παρθίσου, ἡ τῆς Γερμανίας διαίσθεσις εἰς δύο στρατόπεδα συνεπείᾳ τῆς πολιτείας τοῦ πρίγκιπος Βίσμαρκ, ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἑξῆς Ἑμερογράφου, διπέρ παραποτιθὲν ὑπὸ τοῦ πρώην ἀρχιγραμματέως τῆς Γερμανίας ἐπετάχυνε τὸν γαλλοπρωσικὸν πόλεμον, ἡ τελωνειακὴ πάλη Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς ἕνεκα τοῦ νόμου τοῦ Μάκ Κινλεύ, ἡ κατασταλεῖσα ἐν μέραι διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Κλέβελανδ ὡς προεδροῦ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀντὶ τοῦ κ. Χάρισσων καὶ μεταδοθεῖσα καὶ εἰς Γαλλίαν διὰ καταγγλίας τοῦ ἀπὸ τοῦ 1860 ἰσχύντος τελωνειακοῦ συστήματος καὶ διὰ τῆς πλήνους ἐφαρμογῆς τοῦ προστατευτικοῦ ἀπὸ τῆς 19/1 παρελθόντος φερούντος, ἡ ἐν Βρετανίᾳς νομισματικὴ συνδιάσκεψις ὡς καὶ ἡ κατὰ τῆς δουλείας, ἡ φῆξις τῶν γαλλοελβετικῶν ἐμπορικῶν σχέσεων, ἡ τῇ 12/24 δεκεμβρίου ἐξουμάλισις τοῦ ἀπὸ τοῦ ιουνίου ἐκτερμοῦς ζητήματος τῆς προξενικῆς ἀντιπροσωπείας τῶν Σκανδινανικῶν κρατῶν, αἱ ἐν Γενούῃ ἑορταὶ παρόντος τοῦ γάλλου ναυάρχου Ριονί, ἡ φυλετικὴ πάλη Οὐγγρῶν καὶ Ρουμάνων, ἡ τῆς Εὐρώπης ἐκδίκησις ἐναντίον τῆς μαύρης Ἡπείρου διὰ τῆς παρὰ τοῦ γάλλου στρατηγοῦ Δόδο καταλήψεως τῆς Δαχομαΐς, ἡ περιοδεία τοῦ βέλγου στρατηγοῦ Βιαλμόν, ἡ προκαλέσασα διάφορα στρατιωτικὰ ζητήματα, ἡ τῇ 2/14 ἀπριλίου ἐξουμάλισις τῆς πρὸς τὴν κυβέρνησιν Οὐασιγκτῶνος διαφωνίας τῆς Ἰταλίας ἐπὶ τῇ κακώσει τευθύνων ὑπηκόων τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου ἐν τῇ Νέᾳ Αὐγούλιᾳ, αἱ γαλλογραμματικαὶ φιλοφρονήσεις ἐν Νανσύ κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν γυμναστικῶν ἑορτῶν τῇ 24/5 ιουνίου, ἡ τοῦ κ. Φιέρες περιοδεία ἀνὰ τὸν Εὐρώπην, ἡ προκαλέσασα ἵκανὰς διαδόσεις καὶ μάλιστα ἐπὶ ταῖς παρὰ τῆς αὐτοκρατορίας τῶν Χοχενζόλερν καταβληθεῖσας προσπαθείας δι’ ἐμπορικὴν πρὸς τὴν Ρωσίαν προσδέγγισιν συγενείᾳ παρακμῆς τῆς ἐν Γερμανίᾳ γεωργίας, ἡ ὑπὸ τὸν ἐποψῖν τῆς βιομηχανίας περιφανῆς νίκη τῆς Γαλλίας ἐναντίον τῆς Γερμανίας, παραιτηθείσης τὸν διοργάνωσιν παγκοσμίου Ἐκθέσεως ἐν Βερολίνῳ καὶ συγκαλυπτάσης τὸν ἥπταν αὐτῆς διὰ τῆς δικαιολογίας ὅτι κατὰ τὸ αὐτὸν ἐτος συγκροτεῖται παραπλησία ἐκθεσίς ἐν Πλατισίοις, ἡ φῆξις Ἀγγλίας καὶ Μαρόκου ἐπὶ τῇ κακώσει ἄγγλων ὑπηκόων τῇ 26/7 ιανουαρίου, οἱ γάμοι τοῦ διαδόχου τῆς Ρουμανίας μετὰ τῆς Μαρίας τοῦ Ἐδιμβούργου τῇ 29/10 ιανουαρίου, ἡ γγόνης τῆς Ἀνάσσης καὶ αἱ ἐσωτερικαὶ τέλος δυσχέρειαι ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅπου τὸ ιολανδικὸν ζητήμα ἀντισυγχει τὸν κ. Γλάδστωνα ἐπὶ τῇ πολιτείᾳ τῶν παρνελλιστῶν, ἀποτολμυπάντων τῇ παραμονῇ τῶν Χριστουγέννων ἀποτρόπαια κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς ἑκεῖθεν τοῦ πορθμοῦ τοῦ ἀγίου Γεωργίου νήσου κατ’ ἀπομίνωσιν τοῦ ἐν Φαίνις Πάρης στυγεροῦ κακουγγήματος τῇ 6

μαΐου τῷ 1882, ἐν Αὐστρίᾳ, ὅπου ὁ κόμης Τάσσος ήναγκάσθη νὰ τροποποιήσῃ τὸ ὑπουργεῖον αὐτοῦ διὰ τῆς προσδόλησεως τοῦ Κούεμπουργ, ἐν Γερμανίᾳ ὅπου ὁ ἀντισημιτισμὸς ἵκανὸν προσκάλεσε πάταγον διὰ τῆς εἰς πεντάμηνον κάθειρξιν καταδίκης τοῦ Ἀλβάρ, κατηγορήθαντος τοῦ ὄπλοποιείου Λαΐζε ὡς προμηθεύσαντος εἰς τὸν γερμανικὸν στρατὸν ἐλαττωματικὰ ὄπλα, ἐν Ρουμανίᾳ, ὅπου αἱ κομματικαὶ διαφωνίαι κατέληξαν εἰςτὸν παραίτησιν τοῦ ὑπουργοῦ Φλωρέσκου καὶ ἐλευσιν τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Καταρτζῆ, ἐν Γαλλίᾳ, ὅπου τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα παρέκουσι πράγματα τῷ ἀνακτοβουλίῳ Ρώμης, καὶ εἰ τινὰ ἄλλα.

Τοιοῦτον ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὸ λῆξαν ἔτος, εὐχρηθμεν δ’ ὅπως οἱ βουληφόροι τῶν ἔθνων διαρροθμίσθωσιν αἰσίως τὴν κληροδοτούμενην βαρεῖαν εἰς τὸ νέον ἔτος 1893 κληρονομίαν καὶ ὅπως πραγματωθῶσιν αἱ ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους τούτου κατὰ Λατίνους ἐκφρασθεῖσαι εὐχαὶ παρὰ τῶν ὑγεμόνων τῆς δυτικῆς Εὐρώπης, καὶ τοι αἱ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου διλώσεις πρὸς τοὺς στρατηγοὺς τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ ἀποτελοῦσιν οὐχὶ εὐάρεστον συμφωνίαν πρὸς τὰς εὐχὰς τοῦ Καρνώ, τοῦ Οὐμβέρτου, τοῦ Φραγκίσκου Ίωσίφ, τὰς ἀνατρεπομένας καὶ διὰ τῶν ἐν τῇ στρατιωτικῇ ἐπιτροπῇ διλώσεων τοῦ κόμπτος Καπρίζην τῇ 30/11 ιανουαρίου περὶ πιθανοῦ πολέμου κατὰ τῆς Γερμανίας καὶ περὶ δικτατορίας ἐν Γαλλίᾳ.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ο κ. Ἰωάννης Μωρέας (Jean Moreas), δ γνωστὸς Ἐλλην πιστής, δ ἐν Παρισίοις γράψων καὶ δημοσιεύσων ποίησεις, ἀνεδημοσίευσεν ἅρτι τοὺς Σύρτας (Syrtes) αὐτοῦ μετὰ προλόγου διλγόν ἐγωϊστικοῦ, κατὰ τὸν κριτικὸν τῆς Revue Blanche κ. E. Faguet, διὰ τὰ τῆς πρώτης νεότητος δοκίμια ταῦτα.

— Ἐξεδόθησαν καὶ γαλλιστί, μεταρρχασθεῖσαι ὑπὸ M. S. Gourovitch, αἱ Ἀνέκδοτοι ἐπιστολαὶ τοῦ Ἀΐνε (Settres inédites de H. Heine), αἵτινες πολὺν προκάλεσαν θόρυβον ἐν Γερμανίᾳ τὸ πρῶτον πρᾶτον πρὸ τοῦ δημοσιεύσεως, κατὰ τοὺς προστιθέσαι τοῖς τέως γνωστοῖς περὶ τοῦ γχρίεντος ποιητοῦ.

— Ἐξεδόθη ἐν Παρισίοις ὑπὸ τοῦ κ. Robert-Heiman μονογραφία ἐπιγραφομένη A cheval de Varsovie à Constantinople.

— Η Σάρρα Βερνάρ, ἐπανήλθεν ἐν Ρωσίᾳ εἰς Βιέννην καὶ ἐποήσατο ἥδη ἐνάρξιν διὰ τῆς Fédora τοῦ Σαρδοῦ νέας τερρᾶς παραπτάσεων ἐν τῇ An der Wien θεάτρῳ.

— Πρό τινος ἐν τῷ Λοδίνειψι θεάτρῳ Dovent Garden συνέθη τὸ ἔπεις ἐπεισόδιον. Αἱ δύο διετῆραι ἡσιδὸι κυρίε Melba καὶ δεσποινὶς Giulia Ravogli ἔπαιζον, ἐν τῇ Aïda, ὅτε μετὰ τὴν διαδίκτιαν τῶν γυναικῶν φέρουσιν εἰς τὴν σκηνὴν πλήθος ἀνθίσσει. Η δεσποινὶς Ravogli διεξεδίκει ὑπὲρ ἔκατης τὸ ἥμιτον τοῦλαζίστων αὔτων. ἀλλ’ ἡ κυρία Melba διαπυρίζετο ὅτι ἡ τιμὴ αὐτῆς μόνη ἀνήκει. Η ἔρις ἔξιπτε-

ταὶ καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ θείματος ἡ δεσποινὶς Ravogli
διέταξε νὰ κομίσωσι τὰς στολὰς αὗτις εἰςτὴν οἰκίαν αὐτῆς.

— Προσεκλήθη ὅπως διδάξῃ τὴν Α. Γ. τὴν βασιλόπαιδα
Μαρίαν τῆς Ἑλλάδος τὴν ιστορίαν τῆς ἐλληνικῆς τέχνης
ἡ ἐλλόγιμος δεσποινὶς Σεβαστὴ Καλλιστέρη.

— Ὅπεριλήθη τῇ ἐλληνικῇ βουλῇ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἔκ-
κλητιστικῶν καὶ τῆς δημοσίας παιδεύσεως ὑπουργοῦ κ.
Κοτονάκου, νομοσχέδιον περὶ τῶν ἔδρων τοῦ πανεπιστημίου
καὶ τῶν ἐν αὐτῷ μαθημάτων. Τὸ νομοσχέδιον καθορίζει τὰ
μαθήματα ἑκάστου κλάδου τῆς ἐπιστήμης παραχολούθει
πάντως καὶ νομοσχέδιον μετὰ ποινικῶν ρητρῶν αὔστηρῶν
περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ καὶ τιμωρίας τῶν τυ-
χὸν ἀμελούντων τὸ καθίκον αὐτῶν, ἃλλως ἥπας νόμος ἂν
ἄπῃ ἡ ἐφαρμογὴ μάταιον ἔστι καὶ κενόν.

— Εξεδόθη ὁ πρῶτος τόμος τῆς "Ιστορίας τῆς ἐλ-
ληνικῆς γλυπτικῆς, ὑπὸ Μαζίμου Collignon. Τὸ
ὅλον ἔργον ἀποτελεσθεῖται ἐκ δύο μεγάλων τόμων. Ο. κ.
Collignon ἔστι γνωστὸς ἐκ πολλῶν καὶ σπουδαίων αὐτοῦ
ἀρχαιολογικῶν μελετῶν. Περὶ τοῦ ἔργου τούτου ἐκτενέστερον
εἰς ἐπόμενον φύλλον.

— Ὅπὸ τοῦ καταστήματος Φοντάνη ἐν Βερολίνῳ ἔξεδόθη
βιογραφία τῆς "Αννης Ἀμαλίας, δούκισσης
τῆς Σαξωνίκης Βασιλίρης Ἀτζενάγκης,
ἥτις ἐγένετο ἡ ἰδρύτρια, οὕτως εἰπεῖν, τῆς κλασικῆς
ἐποχῆς.

— Ἐπίσης λίαν ἐν διαφέρον σύγγραμμα ἔξεδόθη ὑπὸ τοῦ
Λαΐνχόλδου Σίετ, ἐπιγραψόμενον ὁ Γκαΐτε καὶ οἱ
Ἄδελφοί Γκρίμ.

λουσα νὰ διαδεχθῇ τὴν τέως ἀνώμαλον καὶ ταρα-
χώδην. Υπεγδολικοὶ ἀπεδειχθοῦσαν καὶ οἱ φόβοι περὶ
παραδόσεως μηγάλων ποσῶν τίτλων, ὑπεξιμύδεως
τοῦ τόκου τῆς μεταφορᾶς (report) καὶ χρωκοπίας
ποιλλῶν τῶν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ ἀγορᾷ μεσιτῶν. Οὐδὲν
τούτων ἐγένετο. Οἱ τίτλοι δὲν προσεφέρθησαν τοδού-
τον ἄθιμοι καὶ καταθλιπτικοί, ὡς ἐνομίζετο, ἢ
μᾶλλον ὡς διεδίδετο παρὰ τῶν ἐξόντων συμφέροντος
τὸν ἐκπεμψόν, τὰ κεφάλαια δὲν ἀπεσύγχθησαν. τὰ
report δὲν ἐγένοντο ἀκριβά, καὶ ἐκτὸς ἐνός ἢ δύο
μεσιτῶν πάντες οἱ ἄλλοι ἐξεπληρώσαν ἀνελλιπός
τὰς ὑποχρεώσεις τῶν. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι μεγάλαι
πωλήσεις ἐγένοντο εἰς τὰ ἀνοικτά, ἢ δὲ τοιαύτην κα-
τάστασις ἀποτελεῖ κίνδυνον εἰς τοὺς θιασώτας τοῦ
ἐκπεσμοῦ, οἱ δόποι οἱ παλαιόι μέν, καὶ θὰ παλαισώ-
σιν ἀκόμη ἵσως ἐκμεταλλεύμενοι τὸν τολιτικὸν
κατάστασιν, ἀλλ᾽ ἐν περιπτώσει ἀποσοβήσεως παν-
τὸς κίνδυνου ὁ ἀναγκασθεῖται νὰ καλύψωσι τὰς
πράξεις αὐτῶν πληρόνοντες τὰ ἀντίποια εἰς τοὺς
θιασώτας τοῦ ὑψηλοῦ, ὁ δόποις τάχιον ἢ βράδιον
θὰ ἐπέλθῃ. "Ἄλλως δὲ ἢ κρίσις περιωρίσθη κυρίως
εἰς τὸ γυμναστήριον τῶν Παρισίων καὶ εἰς τὴν
γαλλικήν, ύμντ, κατὰ συμπάθειαν δὲ καὶ εἰς τρία
τέσσαρα ἀλλα κρεώγραφα, ἐπὶ τῶν ὄποιων περιστρέ-
φεται ἢ μεγάλην ἐν Παρισίοις κερδοσκοπία. Πάντα
τὰ ἀλλα κρεώγραφα ἐλάχιστα ἢ οὐδαμῶς ἐκλογίσθησαν,
καὶ ἐπομένως αἱ γενόμεναι ζημίαι οὔτε τόσον
γενικαὶ εἶναι, ἀλλ᾽ οὔτε τόσον καταστρεπτικαὶ,
ὡς παρεστάθησαν. Καὶ αὐτὴν ἢ ὑποτιμησίαν τῶν τουρ-
κικῶν κρεωγράφων δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ σπου-
δαια, λαμβανομένην ὑπὸ δῆλης τῆς σχετικῆς ὑψηλῆς
τιμῆς, εἰς ἣν εὑρέθησαν κατὰ τὴν ἐκρηκτὴν τῆς ἐν
Παρισίοις κρίσεως· ἀλλως δὲ εἰς τὰς λοιπὰς Εὐρω-
παϊκὰς ἀγοράς, μετὰ τῶν ὄποιων δὲν γίνεται συνε-
χῆς ἐπικαταλλαγὴ μετὰ τῶν Παρισίων, οἷον ἐν Βρυ-
ξέλλαις, ἐν Ἀμβέρσῃ, Ἀμβούργῳ, ἢ τιμὴ τῶν τουρ-
κικῶν κρεωγράφων ἔμεινε σχεδόν ἀκόντιος. Ἐκ
πάντων τούτων τῶν φαινομένων δυνάμεθα νὰ ἐλπί-
σωμεν ὅτι ταχέως γενήσεται ἢ ἐπανόρθωσις, δὲ
τὸ νέον ἔτος, εἰς δὲ εἰσηλθομένην. Δρ�εται ὑπὸ αἰσιούς
εἰσονούς.

Τὰ ἐλληνικὰ κρεώγραφα ἔξακολουθοῦσι βελτιού-
μενα ἐν Εὐρωπῇ, καίτοι ὁ κατ' αὐτῶν ἀχαρακτηρι-
στος πόλεμος τῶν ἐν Ἀθηναῖς πατριωτῶν ἔξακολου-
θεῖ. Ἰδόντες πάντα τὰ μέχρι τοῦδε σχέδια αὐτῶν
ἀποτυχόντα, ἐτηλεγράφησαν εἰς Εὐρωπήν ὅτι δῆθεν
αἱ ἐκθέσεις τῶν οἰκονομολόγων ἄγγλους καὶ γάλλους
εἰσὶ δυσμενεῖς, καὶ ὅτι προσεκῆς ἐλάττωσις τοῦ τό-
κου ἔστιν ἀναπόθευκτος. Έλπιζομεν ὅτι καὶ ἡ νέα
αὐτὴ φαῦλος ἐπινόσις θὰ λάβῃ τὴν τύχην τῶν ἀλ-
λῶν τῶν πρὸ αὐτῆς.

N. ΦΩΤΙΑΔΗΣ.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἡ ἐν τῇ ἀγορᾷ μας ἀποφασία ἔξακολουθεῖ καὶ ἐ-
ξακολουθεῖ μέχρι παρελεύσεως τῶν ἔορτῶν. Σίτου
φθασίματα ἐν συνδέσμῳ είχομεν 12500 κοιλά, ὃν 6000

Κατὰ τὰς ἐκ Παρισίων πληγοφορίας ὁ κίνδυνος ἀ-
πεσοβήθη, ὄμαλωτέρα δὲ κατάστασις φαίνεται μέλ-